

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

002469/I

XIA/104

331

Warszawa, dnia 16. 12. 1970 r.

TAJNE SPEC.ZNACZENIA

Egz.nr...

I SEKRETARZ KOMITETU CENTRALNEGO
POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Towarzysz Władysław G O M U Ł K A

W załączeniu przedstawiam przesłane przez Sztab Zjednoczonych Sił Zbrojnych materiały, dotyczące problematyki kolejnego posiedzenia Komitetu Ministrów Obrony, które zostanie przeprowadzone w dniach 21-23 grudnia br. w Budapeszcie.

Zarówno miejsce posiedzenia - zgodnie z kolejnością określoną w statucie Komitetu Ministrów Obrony - jak też przewidywana do rozpatrzenia problematyka odpowiadają ustaleniom przyjętym 22 maja br., na ostatnim posiedzeniu tego Komitetu w Sofii, co zostało kierownictwu Partii i Rządu zameldowane w notatce nr 001058/I z dnia 26.5.1970 r.

Zagadnienia i rekomendacje wysunięte w podstawowych materiałach są generalnie zgodne z dotychczas awizowanym poglądem Dowództwa Zjednoczonych Sił Zbrojnych. Korespondują one również, w zasadzie, z potrzebami i przedsięwzięciami rozwoju naszych sił zbrojnych - już zrealizowanymi bądź podjętymi w obecnej pięciolatce, jak i projektowanymi na lata 1971-1975.

Uważamy więc za wskazane - jeśli sytuacja pozwoli na udział kierownictwa MON PRL w tym posiedzeniu - by w toku obrad Komitetu podkreślić wysiłek w zakresie doskonalenia obronności PRL - rozwoju sił zbrojnych i operacyjnego przygotowania terytorium kraju, dokonany i nadal czyniony przez stronę polską na miarę jej ekonomicznych możliwości i wyrażający nasz istotny wkład do koalicyjnego systemu obrony wspólnoty socjalistycznej.

W szczególności, zamierza się wyeksponować liczne, zastosowane przez nas nowatorskie rozwiązania, a zwłaszcza osiągnięcia

392

w podnoszeniu gotowości alarmowej i mobilizacyjnej, doskonaleniu szkolenia i umacnianiu dyscypliny, wskazując na konkretne przykłady świadczące o dorobku i dojrzałości naszej armii oraz o jej aktywnym stosunku do sprawy umacniania Zjednoczonych Sił Zbrojnych.

W odniesieniu do zagadnień wiążących się z pierwszym punktem porządku dziennego - dotyczącym środków łączności i systemów dowodzenia na teatrach działań wojennych - uważamy za celowe zaprezentowanie naszych osiągnięć w wyposażaniu wojsk operacyjnych w elementy ruchomych stanowisk dowodzenia. Podkreśli się również nasze rozwiązania w zakresie technicznych środków utajnających i szyfrowo-kodowych oraz problemy i podjęte kroki w dziedzinie walki radioelektronicznej i gospodarki częstotliwościami /falami/ radiowymi.

Omawiając naszą działalność w dziedzinie mechanizacji i automatyzacji procesów dowodzenia wojskami, w aspekcie warunków stacjonarnych i polowych - zamierza się zaakcentować konkretne osiągnięcia polskiej techniki - zwłaszcza polowy przelicznik elektroniczny typu "Rodan" i urządzenie szybkiej transmisji danych typu "Kaczeniec", które mogłyby znaleźć zastosowanie również w innych armiach. Chcemy zarazem wskazać na konieczność większej niż dotychczas koordynacji odnośnych prac badawczych i wdrożeniowych w ramach Zjednoczonych Sił Zbrojnych.

Ustosunkowując się do zamierzeń, które w projekcie postanowienia /do pierwszego punktu porządku dziennego/ rekomendowane są do realizacji, koniecznym będzie z naszej strony przedstawić na posiedzeniu Komitetu pogląd, o możliwości ich tylko sukcesywnego, odpowiednio rozłożonego w czasie rozwiązywania - z uwagi na złożoność, a przede wszystkim związane z nimi koszty.

Obok przedsięwzięć w zakresie rozwoju i uodpornienia sieci łączności dalekosiężnej odnosi się to zwłaszcza do desideratu przygotowania na odpowiednich szczeblach, w poszczególnych rodzajach sił zbrojnych stacjonarnych umocnionych stanowisk dowodzenia. W dziedzinie tej pozostajemy bowiem wyraźnie

w tyle zarówno w stosunku do potencjalnego przeciwnika, jak i krajów Układu Warszawskiego. Problem ten dotyczy w naszych warunkach nie tylko stanowisk kierowania dla naczelnych władz państwowych oraz stanowisk dla centralnego szczebla dowodzenia całością sił zbrojnych, ale przede wszystkim systemu dowodzenia w Wojskach Obrony Powietrznej Kraju. W systemie tym istnieje konieczność posiadania na szczeblu taktycznym siedemnastu umocnionych SD /faktycznie posiadamy cztery/ oraz trzech na szczeblu operacyjno-taktycznym /nie ma ani jednego/. Z uwagi na wielkość przewidywanych środków, na lata 1971-1975 planuje się dla wojsk OPK budowę tylko trzech połączonych taktycznych SD /na wybrzeżu/ oraz SD tylko dla jednego korpusu /2 KOPK/. Centralne stanowisko dowodzenia OPK nadal będzie rozmieszczone w obiekcie nieuodpornym.

Na posiedzeniu Komitetu Ministrów Obrony rozważana będzie również sprawa przygotowania dla Dowództwa Zjednoczonych Sił Zbrojnych umocnionych stanowisk dowodzenia na zachodnim i południowo-zachodnim kierunkach strategicznych - w Polsce i Bułgarii. Ministerstwo Obrony Narodowej przedstawiło już to zagadnienie Prezesowi Rady Ministrów tow. J. Cyrankiewiczowi i Sekretarzowi KC PZPR, tow. M. Moczarowi, a następnie udzieliło odpowiedzi Dowództwu ZSZ, zwracając się o dodatkowe - dotychczas nie uzyskane - wyjaśnienia. Takie stanowisko w tej sprawie proponuje się zająć przez stronę polską również na posiedzeniu Komitetu Ministrów Obrony /wystąpienie Naczelnego Dowódcy ZSZ oraz notatka Ministerstwa Obrony Narodowej w omawianej kwestii - w załączeniu/.

W materiałach dotyczących drugiego punktu porządku dziennego znajduje się między innymi stwierdzenie, że protokół o rozwoju wojsk wydzielanych do składu Zjednoczonych Sił Zbrojnych, na lata 1971-1975 - jak dotąd nie został podpisany z Rumunią. Nie wspomina się natomiast, iż protokół taki nie jest dotychczas podpisany również z Polską, licząc prawdopodobnie, że nastąpi to w najbliższym czasie, podobnie jak i w przypadku Węgier, z którymi ma on być podpisany jeszcze przed posiedzeniem Komitetu Ministrów Obrony /w granicach 17-20 bm./. W naszym

0394

przypadku odnośny projekt protokołu uzgodniono na razie roboczo w marcu br. na szczeblu Sztabu Generalnego WP i Sztabu Zjednoczonych Sił Zbrojnych, stosownie do wstępnie przewidywanych przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów nakładów na rozwój obronności w Narodowym Planie Gospodarczym na lata 1971-1975. W ramach tych wstępnie określonych nakładów, z uwagi na aktualne możliwości ekonomiczne naszego kraju, nie uwzględniliśmy znacznej części rekomendacji Dowództwa Zjednoczonych Sił Zbrojnych w projekcie planu rozwoju obronności na lata 1971-1975.

Przy omawianiu drugiego punktu porządku dziennego poinformujemy zatem, że ostateczne ustalenie wielkości organizacyjno-wyposażeniowych naszych sił zbrojnych nastąpi w terminie późniejszym, po podjęciu odpowiednich decyzji przez Kierownictwo Partyjno-Rządowe PRL. Ponadto zostanie zgłoszona potrzeba ożywienia działalności Komitetu Technicznego ZSZ w zakresie koordynacji remontów zwłaszcza skomplikowanego sprzętu raketowego i radioelektronicznego, widząc tu również problem określonej specjalizacji poszczególnych narodowych armii.

Proszę o decyzję.

Załączników: 9 /wykaz na odwrocie/ - tylko adresat.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Jaruzelski
Wojciech J A R U Z E L S K I
Generał Broni

TAJNE SPEC. ZNACZENIA

Egz.nr 1
Seria "K"

MINISTER OBRONY NARODOWEJ
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Towarzysz gen. broni W. JARUZELSKI

m. Warszawa

Szanowny Towarzyszu Ministrze!

Wstępna analiza zagadnień dalszego doskonalenia organizacji dowodzenia Zjednoczonymi Siłami Zbrojnymi krajów Układu Warszawskiego na okres wojny pozwoliła dojść do wniosku o konieczności dodatkowego rozwinięcia stanowisk dowodzenia, w tej liczbie na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

W związku z tym zwracam się do Was z prośbą o rozpatrzenie możliwości budowy wysuniętego stanowiska dowodzenia Zjednoczonego Dowództwa w południowo-zachodniej części PRL.

Zasadniczą budowlę tego obiektu można byłoby zaprojektować jako żelazobetonową na 100 ludzi stanu operacyjnego, z zabezpieczeniem przed falą uderzeniową wybuchu jądrowego o ciśnieniu do 20 kg/cm².

Oprócz zasadniczej budowli stanowiska dowodzenia, w odległości 20-25 km od niej potrzeba zbudować radiowe centrum nadawcze.

Pod budowę stanowiska dowodzenia i radiowego centrum nadawczego potrzeba wydzielić teren o powierzchni około 50 i 75 hektarów.

Ogólny koszt budowy stanowiska dowodzenia wyniesie orientacyjnie 12-13 mln rubli, a radiowego centrum nadawczego - w granicach 3 mln rubli.

Koszty budowy obu obiektów celowo byłoby pokryć na zasadzie udziału wkładów kapitału ZSRR, PRL i CSRS.

Sztab Generalny Sił Zbrojnych ZSRR wyraża zgodę na tę propozycję i jest gotowy współuczestniczyć w dostawie oraz montażu wyposażenia i środków łączności dla stanowiska dowodzenia i centrum radiowego.

W razie Waszej zgody, Szanowny Towarzyszu Ministrze, jesteśmy gotowi już w tym roku rozpatrzyć wszystkie zasadnicze zagadnienia związane z tym budownictwem. Ich przygotowanie można byłoby powierzyć komisji mieszanej w składzie przedstawicieli Sztabu Zjednoczonych Sił Zbrojnych oraz sztabów generalnych WP, Sił Zbrojnych ZSRR i Czechosłowackiej Armii Ludowej.

Pismo analogicznej treści skierowano też do Ministra Obrony Narodowej CSRS, towarzysza generała-pułkownika M.Dzura.

Z poważaniem

/-/ I. JAKUBOWSKI
Marszałek Związku Radzieckiego